

99

ΑΠΟΦΑΣΗ

863 /2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΙΛΙΟΥ

(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Ιλίου Ειρήνη Καφούρου και τη Γραμματέα Κωνσταντία Βρεττού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 15-2-2023, για να δικάσει την κάτωθι υπόθεση:

Του καλούντος - αιτούντος: του και της
..... κατοίκου οδός με Α.Φ.Μ.

ο οποίος κατέθεσε προτάσεις νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010, και συγκεκριμένα την 24-1-2022, διά του Πληρεξουσίου Δικηγόρου Ευστρατίου Νικολακέα και δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (βλ. το υπ' αριθμ. Π3528995/24-1-2022 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ.Α.).

Των καθ' ων η κλήση - αίτηση, μετεχόντων στη δίκη πιστών, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά από τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 3869/2010 και 748 παρ. 3 ΚΠολΔ): 1) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», με έδρα στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ. 4, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν κατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010 και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, 2) του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ακαδημίας αρ. 40, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο κατέθεσε προτάσεις νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010, και συγκεκριμένα την 27-12-2021, διά της Πληρεξουσίας Δικηγόρου Αρχοντούλας Μπαμπίλη και δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, 3) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν κατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010 και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, 4) της ανώνυμης εταιρείας ειδικού σκοπού τιτλοποιήσεων απαιτήσεων με την επωνυμία «ΠΛΑΤΩΝ ΤΙΤΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Α.Ε.», η οποία δεν κατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010 και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας (κατόπιν εκτίμησης από το Δικαστήριο της ασκηθείσας κύριας παρέμβασης ως αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης

υπέρ της 1^{ης} καθ' ης η κλήση - αίτηση): εταιρείας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και τον διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», που εδρεύει στην Αθήνα, Λ. Μεσογείων αρ. 109-111, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, υπό την ιδιότητά της ως εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις – μη δικαιούχου διαδίκου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015 και την πράξη 118/2017 της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος, για τις ένδικες απαιτήσεις των οποίων τυγχάνει δικαιούχος η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της 1^{ης} καθ' ης η κλήση, «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», η οποία (παρεμβαίνουσα) κατέθεσε προτάσεις νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010, και συγκεκριμένα την 24-1-2022, διά της Πληρεξουσίας Δικηγόρου Χρυσάνθης Μπιννοπούλου και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο (βλ. το υπ' αριθμ. Π3526761/21-1-2022 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ.Α.).

Ο αιτών κατέθεσε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την από 26-6-2015 αίτηση ρύθμισης οφειλών του κατά τον ν. 3869/2010, η οποία έλαβε αριθμό κατάθεσης 496/2015 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 2-12-2026. Με την από 7-11-2017 και με ειδικό αριθμό κατάθεσης δικογράφου 487/2017 κλήση του αιτούντος επισπεύσθηκε η συζήτηση της αίτησης, η οποία προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο της 24-1-2019, κατά την οποία η αίτηση συζητήθηκε. Κατόπιν της συζήτησης αυτής, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 213/2019 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία κήρυξε τη συζήτηση της αίτησης απαράδεκτη. Στη συνέχεια, με την από 11-11-2019 και με ειδικό αριθμό κατάθεσης 482/2019 κλήση του ο αιτών επανέφερε την αίτηση ρύθμισης οφειλών του προς συζήτηση, η οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 17-2-2021, κατά την οποία ματαιώθηκε λόγω αναστολής των εργασιών των δικαστηρίων εξαιτίας της πανδημίας του covid-19, στη συνέχεια δε η συζήτησή της επαναπροσδιορίσθηκε οίκοθεν για τη δικάσιμο της 10-2-2021. Περαιτέρω, η ως άνω αίτηση επαναπροσδιορίστηκε, σύμφωνα με τα άρθρα 4Α έως 4Κ του ν. 3869/2010, όπως αυτά προστέθηκαν με το άρθρο 1 του ν. 4745/2020, με την υπ' αριθμ. 175060/14-7-2021 ηλεκτρονική αίτηση (κλήση) που υπέβαλε ο αιτών μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, με χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.), η οποία διαβιβάστηκε ηλεκτρονικά στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, λαμβάνοντας ειδικό αριθμό κατάθεσης 1836/2021, προσδιορίστηκε δε για συζήτηση κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, δυνάμει της υπ'

2^ο φύλλο της με αριθμό 863/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

αριθμ. 1758/2022 πράξης του Προϊσταμένου του Ειρηνοδικείου Ιλίου, και ενεγράφη στο πινάκιο με επιμέλεια της Γραμματείας. Κατά τη δικάσιμο αυτή, η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Παραδεκτά και νόμιμα φέρεται προς συζήτηση η από 26-6-2015 και με αριθμό κατάθεσης 496/2015 αίτηση ρύθμισης οφειλών του αιτούντος κατά τον ν. 3869/2010, η οποία επαναπροσδιορίστηκε, σύμφωνα με τα άρθρα 4Α έως 4Κ του ν. 3869/2010, όπως αυτά προστέθηκαν με το άρθρο 1 του ν. 4745/2020, με την υπ' αριθμ. 175060/14-7-2021 ηλεκτρονική αίτηση (κλήση) που υπέβαλε ο αιτών μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, με χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.), η οποία διαβιβάστηκε ηλεκτρονικά στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, λαμβάνοντας ειδικό αριθμό κατάθεσης 1836/2021, και προσδιορίστηκε για συζήτηση κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1758/2022 πράξης του Προϊσταμένου του Ειρηνοδικείου Ιλίου.

Από τις υπ' αριθμ. 11.929/6-7-2015, 11.930/6-7-2015 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αθανασίου Μπουσδούνη και την υπ' αριθμ. 7.715Δ/20-11-2019 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Αλέξανδρου Πάπαρη, που προσκομίζει ο αιτών, προκύπτει ότι ακριβές επίκυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης επιδόθηκε στην 1^η, 3^η και 4^η των καθ' ων η αίτηση πιστωτών. Περαιτέρω, από τις από 26-11-2021 βεβαιώσεις κοινοποίησης της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. και την υπ' αριθμ. 10.439Δ/15-12-2021 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Αλέξανδρου Πάπαρη, που προσκομίζει ο αιτών, προκύπτει ότι η ανωτέρω ηλεκτρονική αίτηση επαναπροσδιορισμού που υπέβαλε ο αιτών κοινοποιήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, κατ' άρθρο 4ΣΤ του ν. 3869/2010, στους προαναφερόμενους καθ' ων η αίτηση πιστωτές. Στη συνέχεια, η υπό κρίση υπόθεση προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1758/2022 πράξης του Προϊσταμένου του Ειρηνοδικείου Ιλίου, και ενεγράφη στο πινάκιο με επιμέλεια της Γραμματείας, της εγγραφής αυτής ισχύουσας ως κλήτευσης όλων των διαδίκων, κατ' άρθρο 4ΙΒ παρ. 2 του ν. 3869/2010. Εντούτοις, οι προαναφερόμενοι καθ' ων η αίτηση πιστωτές δεν έλαβαν μέρος στην παρούσα δίκη με την προκατάθεση προτάσεων κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010, επομένως πρέπει να δικαστούν ερήμην (άρθρα 741 και 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ). Το Δικαστήριο, ωστόσο,

πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης, σαν να είχαν εμφανισθεί όλοι οι διάδικοι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 754 ΚΠολΔ, το οποίο για την ταυτότητα του νομικού λόγου εφαρμόζεται και στην περίπτωση που δεν εμφανιστεί ή δεν λάβει κανονικά μέρος στη συζήτηση ο καθ' ου η αίτηση ή τρίτος που κλητεύθηκε (βλ. σελ. 20 της αιτιολογικής έκθεσης του Ν. 4335/2015 και, σχετικά, ΜΠρΛαμ 123/2017 ΤΝΠ Νomos).

Ο αιτών, με την υπό κρίση αίτησή του, όπως αυτή συμπληρώθηκε – επικαιροποιήθηκε με τις προτάσεις του, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, ζητά να επικυρωθεί το προτεινόμενο από αυτόν σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή όπως αυτό θα τροποποιηθεί, επικουρικά δε σε περίπτωση μη επίτευξης προδικαστικού συμβιβασμού να διαταχθεί η ρύθμιση των οφειλών του κατά το άρθρο 8 του ν. 3869/2010, να εξαιρεθεί από την εκποίηση η περιγραφόμενη στην αίτηση δυνητική κύρια κατοικία του και η λοιπή κινητή περιουσία του, να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης των οφειλών του θα απαλλαγεί από τα χρέη του προς τους καθ' ων και να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 3869/2010, μετά από α) τον εμπρόθεσμο και νομότυπο επαναπροσδιορισμό της, σύμφωνα με τα άρθρα 4Α έως 4Κ του ν. 3869/2010, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, β) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των καθ' ων η αίτηση πιστωτών, γ) την αποτυχία του προδικαστικού συμβιβασμού, δοθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών του αιτούντος από τους καθ' ων η αίτηση πιστωτές. Εξάλλου, διαπιστώθηκε, κατά το άρθρο 13 παρ. 2 του ν. 3869/2010, ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος για ρύθμιση των χρεών του στο παρόν Δικαστήριο ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της Χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς λόγους, όπως προκύπτει από τη σχετική βεβαίωση της Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Ιλίου. Περαιτέρω, η υπό κρίση αίτηση είναι ορισμένη, διότι εκτίθενται σε αυτές όλα τα απαιτούμενα στοιχεία, ήτοι α) ότι ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο και βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, β) η κατάσταση της περιουσίας του και των εισοδημάτων αυτού και της συζύγου του, γ) η κατάσταση των πιστωτών και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, δ) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του αιτούντος και ε) αίτημα ρύθμισης των οφειλών του. Πέραν δε των παραπάνω στοιχείων ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για το ορισμένο της εν λόγω

αίτησης, απορριπτομένου του περί του ανιθέτου ισχυρισμού του 2^{ου} καθ' ου και της παρεμβαίνουσας. Εξάλλου, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8 και 9 του ν. 3869/2010, όπως αυτά ισχύουν μετά τις τροποποιήσεις που επέφερε ο ν. 4161/2013, καθώς και όσες τροποποιήσεις επέφερε ο ν. 4549/2018 και καταλαμβάνουν τις εκκρεμείς κατά τη δημοσίευσή του αιτήσεις, πλην των κάτωθι αιτημάτων: α) του αιτήματος να επικυρωθεί το υποβαλλόμενο από τον αιτούντα σχέδιο διευθέτησης οφειλών κατά το άρθρο 7 του ν. 3869/2010, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης δεν αποτελεί αντικείμενο της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, αλλά νόμιμη συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας των διαδίκων, σε περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης, αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη συμβιβασμού, με απόφασή του επικυρώνει το σχέδιο, το οποίο από την επικύρωσή του αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού, β) του αιτήματος να εξαιρεθεί από τη ρευστοποίηση η λοιπή κινητή περιουσία του αιτούντος, το οποίο είναι μη νόμιμο, διότι αντικείμενο εξαίρεσης από την εκποίηση, κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, μπορεί να είναι μόνο η κύρια κατοικία του οφειλέτη και όχι έτερα περιουσιακά του στοιχεία, είναι δε διαφορετικό το ζήτημα της προσφορότητας ή μη των περιουσιακών αυτών στοιχείων προς ρευστοποίηση, κατ' άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 3869/2010, το οποίο θα εξεταστεί ούτως ή άλλως από το Δικαστήριο, γ) του αιτήματος να αναγνωριστεί ότι ο αιτών με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, που θα διαταχθεί από το δικαστήριο, θα απαλλαγεί από το υπόλοιπο των χρεών του, το οποίο είναι μη νόμιμο, διότι αυτό ασκείται πρόωρα και χωρίς να πληρούνται οι προς τούτο προϋποθέσεις. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010, το ζήτημα της απαλλαγής από κάθε υπόλοιπο οφειλής αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης αίτησης του οφειλέτη, η οποία υποβάλλεται στο δικαστήριο μετά από την κανονική εκτέλεση από αυτόν όλων των υποχρεώσεων, που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, ενώ δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 69 ΚΠολΔ, ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπτά, και δ) του αιτήματος να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων, το οποίο είναι μη νόμιμο, διότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, δεν επιδικάζονται δικαστικά έξοδα, επομένως δεν νοείται συμψηφισμός τους. Σε συνέχεια των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Περαιτέρω, με δήλωση που περιέχεται στις νομότυπα και εμπρόθεσμα προκατατεθείσες, κατ' άρθρο 4Η του ν. 3869/2010, έγγραφες προτάσεις της, η εταιρεία με την επωνυμία η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», άσκησε κύρια παρέμβαση, η οποία, ωστόσο, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, εκτιμάται και εκλαμβάνεται από το Δικαστήριο ως αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της 1^{ης} καθ' ης η αίτηση πιστώτριας και κατά του αιτούντος, ως μη δικαιούχος διάδικος – διαχειρίστρια των απαιτήσεων της εταιρείας με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, δημοσιευθείσας σε περίληψη με αρ. πρωτ. 63/17-3-2021 στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών, στον τόμο 12 με αρ. 53, η οποία (SUNRISE I NPL) έχει καταστεί ειδική διάδοχος της 1^{ης} καθ' ης, «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων μεταξύ των δύο εταιρειών που καταχωρήθηκε την 17-3-2021 σε περίληψη στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 12 με αριθμό 52 και αρ. πρωτ. 62/17-3-2021, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ν. 3156/2003, και ζήτησε την απόρριψη της υπό κρίση αίτησης. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η εν λόγω παρέμβαση της ως άνω Εταιρείας Διαχείρισης ασκείται παραδεκτά ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, κατά τα άρθρα 80, 83, 741, 752 παρ. 2 ΚΠολΔ και είναι νόμιμα θεμελιωμένη στις προαναφερόμενες διατάξεις και σε αυτές των άρθρων 10 παρ. 14 του ν. 3156/2003 και 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015, σύμφωνα δε με τα εκτιθέμενα από την παρεμβαίνουσα είναι πρόδηλο το έννομο συμφέρον της, αφενός λόγω της εξουσίας που της δίνει ο νόμος ως διαχειρίστριας εταιρίας να νομιμοποιείται εξαιρετικώς ενεργητικά και παθητικά στην παρούσα δίκη και αφετέρου λόγω της ειδικής διαδοχής της «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» στις απαιτήσεις της 1^{ης} καθ' ης κατά του αιτούντος, που περιλαμβάνονται στην κατάσταση των πιστωτών του αιτούντος. Σε συνέχεια των ανωτέρω, πρέπει η ασκηθείσα παρέμβαση να ενωθεί και συνεκδικαστεί με την υπό κρίση αίτηση, αφού υπάγονται στην ίδια διαδικασία, είναι συναφείς, διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (βλ. άρθρα 31, 246, 285 ΚΠολΔ και 741 ΚΠολΔ). Επισημαίνεται ότι η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα υπέχει θέση αναγκαίου ομοδίκου της υπέρ ης η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση καθ' ης η αίτηση πιστώτριας, επομένως αυτή θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από την παρισταμένη αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, με αποτέλεσμα να δικάζεται αντιμωλία (βλ. ΑΠ 368/2019 σε ΤΝΠ Nomos).

4^ο φύλλο της με αριθμό 863/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

Από τη διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010, σύμφωνα με την οποία την ύπαρξη του δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής, το επιλαμβανόμενο της υπόθεσης δικαστήριο ερευνά την ύπαρξη του δόλου όχι αυτεπάγγελα, αλλά, όπως είναι αυτονόητο και γι' αυτό παραλείφθηκε στον νόμο, κατά πρόταση πιστωτή, ο οποίος πρέπει να προτείνει τον εν λόγω ισχυρισμό κατ' ένσταση και να τον αποδείξει (βλ. ΑΠ 286/2017, ΑΠ 153/2017, ΑΠ 65/2017, ΑΠ 951/2015, ΑΠ 1226/2014 σε ΤΝΠ Nomos). Το δικαστήριο δεν δύναται αυτεπάγγελα να εξετάσει την ύπαρξη δόλιας αδυναμίας πληρωμών. Η υποχρέωση προβολής της ένστασης από τους πιστωτές σημαίνει ότι αυτοί πρέπει να παραθέσουν όλα εκείνα τα πραγματικά περιστατικά (πράξεις - παραλείψεις του οφειλέτη) και τους ισχυρισμούς, που κατατείνουν να χαρακτηρίσουν ως δόλια την αδυναμία πληρωμών εκ μέρους του οφειλέτη (βλ. ΕιρΚαβ 565/2017 σε ΤΝΠ Nomos, Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων με βάση τον Ν. 3869/2010, έκδοση 2016, άρθρο 1, αρ. 33, σελ. 50, Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, έκδοση 2016, αρ. 324, σελ. 165). Εξάλλου, για να είναι ορισμένη και επομένως παραδεκτή κατά το άρθρο 262 ΚΠολΔ η ένσταση της πιστώτριας Τράπεζας ότι ο οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπροθέσμων προς αυτήν χρηματικών οφειλών από δόλο (άμεσο ή ενδεχόμενο) με την έννοια ότι συμφώνησε με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, παρόλο που γνώριζε ή προέβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό, πρέπει να αναφέρει: α) τα τραπεζικά προϊόντα, που ο οφειλέτης συμφώνησε, το αρχικό και τελικό ύψος αυτών, β) τον χρόνο που τα συμφώνησε, γ) το ύψος της δανειακής δόσης, δ) τις οικονομικές δυνατότητες αυτού κατά τον χρόνο δημιουργίας των οφειλών ή τις ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες και ε) ότι με βάση τα ως άνω οικονομικά δεδομένα γνώριζε ή προέβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό (βλ. ΑΠ 59/2021, ΑΠ 515/2018, ΜΠρΠατρ 109/2021, ΜΠρΠατρ 1/2021, ΜΠρΡοδ 69/2021, ΕιρΝικ141/2021, ΕιρΠατρ 52/2021, ΕιρΒολ 169/2020, ΕιρΧαν 623/2020 σε ΤΝΠ Nomos). Τα ανωτέρω στοιχεία, παρόλο που δεν αποτελούν στοιχεία απαραίτητα για το ορισμένο της αίτησης, εντούτοις είναι πιθανό να ευρίσκονται όλα ή τα περισσότερα στον ανοιχθέντα φάκελο της υπόθεσης (δανειακές συμβάσεις και εκκαθαριστικά των ετών λήψης των δανειακών

1000

το γένος οποία συμβλήθηκε ως «εκ τρίτου συμβαλλόμενη» στην υπ' αριθμ. 17/1119 σύμβαση επισκευαστικού δανείου που καταρτίστηκε μεταξύ του αιτούντος και του 2^{ου} καθ' ου. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι από τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην υπό κρίση περίπτωση, δεν προβλέπεται υποχρέωση επίδοσης της αίτησης σε εκ τρίτου συμβαλλόμενο πρόσωπο δανειακής σύμβασης το οποίο δεν συμβάλλεται ως εγγυητής, β) τον ισχυρισμό περί αοριστίας της αίτησης, ο οποίος είναι απορριπτέος, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, γ) τον ισχυρισμό περί μη ύπαρξης μόνιμης και γενικής αδυναμίας πληρωμών του αιτούντος, ο οποίος αποτελεί άρνηση της υπό κρίση αίτησης και θα εξεταστεί περαιτέρω στο πλαίσιο ελέγχου της ουσιαστικής βασιμότητας της αίτησης, δ) επικουρικά, τον ισχυρισμό περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμών, για τη θεμελίωση της οποίας επικαλείται τα κάτωθι: Ότι ο αιτών ξεκίνησε τον δανεισμό το έτος 2002 με τη λήψη του επισκευαστικού δανείου από το 2^ο καθ' ου, η δόση του οποίου ανερχόταν στο ποσό των 245,24 ευρώ, και στη συνέχεια σύναψε με το 2^ο καθ' ου ένα δάνειο μικροεπισκευών με μηνιαία δόση ποσού 112,03 ευρώ. Ότι παρόλο που το εισόδημά του, το οποίο δεν υπερέβαινε το ποσό των 2.250 ευρώ μηνιαίως, ήταν ήδη επιβαρυνμένο με τα δάνεια του 2^{ου} καθ' ου, συνέχισε να δανειοδοτείται, λαμβάνοντας το στεγαστικό δάνειο από την Τράπεζα Πειραιώς, καθώς και 4 καταναλωτικά δάνεια. Ότι ο αιτών έπαισε να εξυπηρετεί τις οφειλές του, παρόλο που διαθέτει ακίνητη περιουσία την οποία θα μπορούσε να αξιοποιήσει για να αποπληρώσει τα χρέη του. Ότι ο αιτών γνώριζε ότι η αδυναμία πληρωμής των χρεών του αποτέλεσε ένα ενδεχόμενο, η πραγμάτωση του οποίου παρουσίαζε αυξημένη πιθανότητα, το οποίο αποδέχθηκε. Ο εν λόγω ισχυρισμός αποτελεί ένσταση δόλιας περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμών, η οποία είναι παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 1 του ν. 3869/2010, επομένως πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, ε) επικουρικά, τον

ισχυρισμό περί μη νομίμου του αιτήματος εξαίρεσης της περιγραφόμενης στην αίτηση δυνητικής κύριας κατοικίας του αιτούντος, για τον λόγο ότι η σύζυγος του αιτούντος διαθέτει κατ' αποκλειστική κυριότητα ακίνητο, το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία του αιτούντος και της οικογένειάς του. Επί του ισχυρισμού αυτού λεκτέα είναι τα κάτωθι: Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, όπως ίσχυε πριν την τροποποίηση του άρθρου από τον ν. 4346/2015, δεν επιτρεπόταν η εξαίρεση ακινήτου του οφειλέτη, αν ο/η σύζυγος διέθετε άλλο ακίνητο το οποίο μπορούσε όντως να αποτελέσει κατοικία τους. Ωστόσο, μετά την τροποποίηση του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 με τον ν. 4346/2015, με ισχύ από 1-1-2016, ο οφειλέτης μπορεί να ζητήσει εξαίρεση της δυνητικής κύριας κατοικίας του ακόμη κι αν ο/η σύζυγός του έχει κύρια κατοικία, η οποία αποτελεί την κύρια κατοικία της οικογένειάς τους. Για λόγους ισονομίας, η προαναφερόμενη διάταξη, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 4346/2015, θα πρέπει να ισχύσει και να εφαρμοστεί ως προς αυτό το σκέλος και στις αιτήσεις τις κατατεθειμένες πριν την 1-1-2016. Με τον τρόπο αυτό επιχειρείται η αντιμετώπιση της άνισης μεταχείρισης των οφειλετών αλλά και της διακινδύνευσης του οφειλέτη του οποίου η δυνητική κύρια κατοικία δεν διασώζεται, αλλά μετά από κάποιο χρονικό διάστημα δεν διαθέτει (π.χ. λόγω διαζυγίου ή διάστασης) την κύρια κατοικία του συζύγου του (βλ. ΕιρΚορ 1277/2018 σε ΤΝΠ Nomos, Ι. Βενιέρη – Θ. Κατόα, Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 3η έκδοση, σελ. 606). Βάσει όσων προαναφέρθηκαν, ο κρινόμενος ισχυρισμός του 2^{ου} καθ' ου είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος. Τέλος, επικουρικά, το 2^ο καθ' ου υπέβαλε αίτημα περί ικανοποίησης των απαιτήσεών του από τις καταβολές που θα οριστούν στο πλαίσιο του ν. 3869/2010 με μηνιαία παρακράτηση από τις αποδοχές του αιτούντος. Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα, με τις έγγραφες προτάσεις της, αρνήθηκε την υπό κρίση αίτηση και προέβαλε τους κάτωθι ισχυρισμούς: α) τον ισχυρισμό περί αοριστίας της αίτησης, ο οποίος είναι απορριπτέος, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, β) τον ισχυρισμό περί μη ύπαρξης μόνιμης και γενικής αδυναμίας πληρωμών του αιτούντος, ο οποίος αποτελεί άρνηση της υπό κρίση αίτησης και θα εξεταστεί περαιτέρω στο πλαίσιο ελέγχου της ουσιαστικής βασιμότητας της αίτησης, γ) τον ισχυρισμό ότι ο αιτών κακόπιστα παραλείπει να αυξήσει το εισόδημά του εκμισθώνοντας το περιγραφόμενο στην αίτηση ακίνητό του, εισόδημα που αν το είχε δεν θα τελούσε σε αδυναμία πληρωμών. Ο ισχυρισμός αυτός εκτιμάται ως ένσταση δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμών λόγω μη αξιοποίησης της περιουσίας του, η οποία είναι παραδεκτή και νόμιμη, κατ' άρθρο 1 του ν. 3869/2010, και θα εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δ) τον ισχυρισμό περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία

πληρωμών, για τη θεμελίωση του οποίου εκθέτει ο αιτών προέβη στην ανάληψη των ένδικων χρεών προβλέποντας το ενδεχόμενο να μην μπορεί να τα αποπληρώσει, επειδή υπερέβαιναν τις οικονομικές του δυνάμεις, το οποίο αποδέχθηκε. Ο ισχυρισμός αυτός αποτελεί ένσταση, κατ' άρθρο 1 του ν. 3869/2010, η οποία όμως είναι απορριπτή ως αόριστη, διότι δεν περιλαμβάνει τα απαιτούμενα για το ορισμένο της στοιχεία, σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη, ε) την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος του αιτούντος, κατ' άρθρο 281 ΑΚ, για τους λόγους που εκθέτει η παρεμβαίνουσα στις προτάσεις της, η οποία όμως είναι μη νόμιμη, διότι τα εκτιθέμενα από την πιστώτρια πραγματικά περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν στοιχειοθετούν κατάχρηση δικαιώματος, υπό την έννοια της προαναφερόμενης διάταξης, στ) τον ισχυρισμό περί μη νομίμου του αιτήματος εξαίρεσης της περιγραφόμενης στην αίτηση δυνητικής κύριας κατοικίας του αιτούντος, για το οποίο ισχύουν όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω. Τέλος, υπέβαλε αίτημα ρευστοποίησης της περιουσίας του αιτούντος.

Από την εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων, και συγκεκριμένα των εγγράφων που προσκομίζουν οι διάδικοι, μερικά εκ των οποίων μνημονεύονται ειδικότερα στη συνέχεια, χωρίς κανένα, ωστόσο, να παραλείπεται κατά την ουσιαστική εκτίμηση της υπόθεσης, από τους ισχυρισμούς των διαδίκων που περιλαμβάνονται στις προτάσεις τους και στην προσθήκη – αντίκρουση του αιτούντος, καθώς και τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής (άρθρα 336 παρ. 4 και 741 ΚΠολΔ), τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως, αλλά και από όλη γενικά τη διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο αιτών, γεννηθείς το έτος 1954, είναι έγγαμος με τη ..., με την οποία απέκτησε τρία τέκνα, γεννηθέντα τα έτη 1974, 1976 και 1980, το μεγαλύτερο από τα οποία έχει αποβιώσει. Κατοικεί στους ... ακίνητο κυριότητας της συζύγου του. Είναι συνταξιούχος του ΙΚΑ (ήδη e-ΕΦΚΑ), και λαμβάνει κύρια σύνταξη ποσού 1005,18 ευρώ μηνιαίως (βλ. το μηνιαίο ενημερωτικό σημείωμα πληρωμής σύνταξης για τους μήνες Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του έτους 2021), καθώς και επικουρική σύνταξη ποσού 214,59 ευρώ μηνιαίως (βλ. την εκτύπωση από την ΑΑΔΕ της εικόνας αποχών του αιτούντος για το έτος 2020), ήτοι λαμβάνει συντάξιμες αποδοχές συνολικού ποσού 1.219,77 ευρώ, οι οποίες αποτελούν το μοναδικό οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος, δεδομένου ότι η σύζυγός του δεν εργάζεται και δεν διαθέτει εισόδημα από άλλη πηγή (βλ. το εκκαθαριστικό σημείωμα του αιτούντος για το έτος 2020). Ίδιου ύψους ήταν το οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος, συνιστάμενο στις συντάξιμες αποδοχές του, και κατά τον χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης (βλ. το εκκαθαριστικό

609

4

σημείωμα του αιτούντος για το έτος 2015). Κατά το παρελθόν, ο αιτών ήταν δημοτικός υπάλληλος στον Δήμο Αθηναίων, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Σημειώνεται ότι συνταξιοδοτήθηκε το έτος 2013, χωρίς να λάβει κάποιο εφάπαξ, όπως προκύπτει από της δηλώσεις Ε1 του αιτούντος για τα έτη 2013 – 2014 και τα εκκαθαριστικά σημειώματά του για τα επόμενα έτη. Εξάλλου, οι δαπάνες για την κάλυψη των οικογενειακών βιοτικών αναγκών του αιτούντος εκτιμάται ότι δεν μπορούν να είναι κατώτερες από το ποσό των 1.100 ευρώ. Το ποσό αυτό είναι απαραίτητο, λαμβανομένης υπόψη της αύξησης του κόστους ζωής στη χώρα μας τα τελευταία έτη, προκειμένου να μπορούν να καλυφθούν οι ανάγκες διατροφής του ιδίου και της συζύγου του, τα έξοδα συντήρησης της οικίας τους, οι λογαριασμοί κοινής ωφέλειας – τηλεφωνίας και θέρμανσης, οι μετακινήσεις, οι φορολογικές υποχρεώσεις, έξοδα ένδυσης και υπόδησης, καθώς και τα ιατρικά έξοδα του αιτούντος, ο οποίος πάσχει από αρτηριακή υπέρταση και υπερλιπιδαιμία, και της συζύγου του, η οποία πάσχει από στεφανιαία νόσο, αρτηριακή υπέρταση, υπερλιπιδαιμία, σακχαρώδη διαβήτη τύπου II και αγχώδη καταθλιπτική συνδρομή, για τα οποία λαμβάνουν συστηματική αγωγή (βλ. τα από 28/1/2019 και 29/1/2019 ιατρικά σημειώματα της Ιατρού Παθολόγου Μαρίας Κωνσταντέλλου). Όσον αφορά την περιουσιακή κατάσταση του αιτούντος, διαπιστώθηκε ότι μοναδικό ακίνητο περιουσιακό του στοιχείο είναι ένα διαμέρισμα εμβαδού 45 τ.μ. του πρώτου ορόφου οικοδομής (έτους κατασκευής 1966) ευρισκόμενης στην επί της οδού αξίας 29.700 ευρώ (βλ. τη δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. του αιτούντος για το έτος 2021). Ο αιτών δεν διαμένει στο διαμέρισμα αυτό, αλλά όπως αναφέρθηκε σε ακίνητο κυριότητας της συζύγου του, πλην όμως αυτό είναι το μοναδικό περιουσιακό στοιχείο του το οποίο θα μπορούσε να αποτελέσει την κύρια κατοικία του. Υπό την ιδιότητα αυτή, ήτοι της δυνητικής κύριας κατοικίας, το εν λόγω ακίνητο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 και, εφόσον γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση, θα εξαιρεθεί από την εκποίηση, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι η σύζυγος του αιτούντος διαθέτει ακίνητο το οποίο χρησιμεύει ως κύρια κατοικία τους, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω. Επιπλέον, ο αιτών έχει στην κυριότητά του ένα Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο μάρκας Toyota Starlet, κυλινδρισμού 999 cc, έτους πρώτης κυκλοφορίας 1985, με αριθμό κυκλοφορίας η αξία του οποίου εκτιμάται ότι δεν υπερβαίνει το ποσό των 2.000 ευρώ, καθώς και ένα Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο μάρκας Mercedes, κυλινδρισμού 1.997 cc, έτους πρώτης κυκλοφορίας 1991, το οποίο βρίσκεται σε ακινησία και έχει σχεδόν μηδαμινή αξία (βλ. τη δήλωση Ε1 του αιτούντος για το έτος 2020).

Περαιτέρω, ο αιτών έχει τις κάτωθι ανειλημμένες σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της υπό κρίση αίτησής του οφειλές, οι οποίες κατά πλάσμα του νόμου θεωρούνται με την κοινοποίηση των αιτήσεων ληξιπρόθεσμες στο σύνολό τους και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά τον χρόνο κοινοποίησης της αίτησης, με εξαίρεση τις οφειλές εκείνες που αντιστοιχούν σε απαιτήσεις, οι οποίες είναι εξασφαλισμένες με ειδικό προνόμιο/εμπράγματο δικαίωμα, οι οποίες συνεχίζουν να εκτοκίζονται μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης επί της αίτησης με επιτόκιο ενήμερης οφειλής, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 του ν. 3869/2010: 1) προς την 1^η καθ' ης, «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», α) οφειλή ποσού 57.110,62 ευρώ από την υπ' αριθμ. 20190929/130 σύμβαση στεγαστικού δανείου, την οποία σύναψε ο αιτών το έτος 2006 με την τράπεζα Novabank Α.Ε., μετονομασθείσα σε Millenium Bank Α.Ε., καθολική διάδοχος της οποίας κατέστη η 1^η καθ' ης, η απορρέουσα από την οποία απαίτηση είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης επί της ως άνω δυνητικής κύριας κατοικίας του αιτούντος, και β) οφειλή ποσού 688,07 ευρώ από την υπ' αριθμ. 5137033632821 σύμβαση καταναλωτικού δανείου (βλ. την από 28-4-2017 αναλυτική βεβαίωση οφειλών του αιτούντος προς την 1^η καθ' ης που είναι κατατεθειμένη στον φάκελο της υπόθεσης). Σημειώνεται ότι η ως άνω υπό στοιχείο β οφειλή δεν περιλαμβάνεται στην υπό κρίση αίτηση (δεν μπορεί να προκύψει από τα προσκομιζόμενα στοιχεία ότι πρόκειται για την οφειλή προς την 4^η καθ' ης η οποία επανεκχωρήθηκε στην 1^η καθ' ης, όπως ισχυρίζεται ο αιτών), κατ' εφαρμογή όμως της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 1 εδ. γ του ν. 3869/2010 θα ενταχθεί στη ρύθμιση οφειλών του αιτούντος, εφόσον γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτησή του. Μετά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης, η 1^η καθ' ης μεταβίβασε τις προαναφερόμενες απαιτήσεις στην εταιρεία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων μεταξύ των δύο εταιρειών που καταχωρήθηκε την 17-3-2021 σε περίληψη στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 12 με αριθμό 52 και αρ. πρωτ. 62/17-3-2021, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ν. 3156/2003. Η διαχείριση δε των εν λόγω απαιτήσεων έχει ανατεθεί στην παρεμβαίνουσα «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, δημοσιευθείσας σε περίληψη με αρ. πρωτ. 63/17-3-2021 στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών, στον τόμο 12 με αρ. 53, 2) προς το 2^ο καθ' ου, «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ», α) οφειλή ποσού 17.965,22 ευρώ από την υπ' αριθμ. 17/1119 σύμβαση επισκευαστικού δανείου, συναφθείσα το έτος 2002, η

ΕΛ

/

απορρέουσα από την οποία απαίτηση είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένη με υποθήκη επί ακινήτου κυριότητας της συζύγου του αιτούντος, στους ... οδός

β) οφειλή ποσού 10.127,93 ευρώ από την υπ' αριθμ. 21/54891 σύμβαση δανείου μικροεπισκευών, συναφθείσα το έτος 2005 (β. τις από 9-12-2021 καταστάσεις οφειλών του αιτούντος που προσκομίζει το 2ο καθ' ου με τις προτάσεις του), 3) προς την 3η καθ' ης, «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS A.E.», α) οφειλή ποσού 2.111,82 ευρώ από τη υπ' αριθμ. 2400200593905 σύμβαση λογαριασμού υπερανάληψης, β) οφειλή ποσού 9.154,49 ευρώ από την υπ' αριθμ. 91109609006646 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, γ) οφειλή ποσού 337,57 ευρώ από την υπ' αριθμ. 91109609570807 σύμβαση καταναλωτικού δανείου (βλ. την από 27-4-2015 βεβαίωση οφειλών του αιτούντος προς την 3η καθ' ης που είναι κατατεθειμένη στον φάκελο της υπόθεσης), 4) προς την 4η καθ' ης, «ΠΛΑΤΩΝ ΤΙΤΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Α.Ε.», οφειλή ποσού 968,21 ευρώ από την υπ' αριθμ. 4909260042548002 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, η απορρέουσα από την απαίτηση εκχωρήθηκε στην προαναφερόμενη πιστώτρια από την «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» δυνάμει της από 29-6-2010 σύμβασης εκχώρησης (βλ. την από 26-2-2016 αναλυτική βεβαίωση οφειλών του αιτούντος προς την 4η καθ' ης που είναι κατατεθειμένη στον φάκελο της υπόθεσης).

Από το ύψος του εισοδήματος του αιτούντος, σε συνδυασμό με το ύψος αφενός των απαιτούμενων δαπανών για την κάλυψη των οικογενειακών βιοτικών αναγκών του και αφετέρου των ανωτέρω οφειλών του και του ύψους της μηνιαίας δόσης που θα έπρεπε να καταβάλλει για την εξυπηρέτησή τους, η οποία ανέρχεται σήμερα περίπου στο ποσό των 1.058 ευρώ (βάσει του αναγραφόμενου στις βεβαιώσεις οφειλών του αιτούντος 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης), προκύπτει αρνητική σχέση της ρευστότητάς του προς τις οφειλές του, με την έννοια ότι η ρευστότητά του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στην αποπληρωμή αυτών και παράλληλα στην κάλυψη των οικογενειακών βιοτικών αναγκών του, με αποτέλεσμα να υπάρχει, τόσο κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης όσο και κατά τον χρόνο συζήτησης αυτής, μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμών του αιτούντος, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του 2ου καθ' ου και της παρεμβαίνουσας. Ο αιτών ξεκίνησε τον δανεισμό του το έτος 2002, οπότε προέβη στη σύναψη της υπ' αριθμ. 17/1119 σύμβασης επισκευαστικού δανείου με το 2ο καθ' ου, με μηνιαία δόση εξυπηρέτησης ποσού 245,24 ευρώ. Κατά το χρονικό εκείνο σημείο, το εισόδημα του αιτούντος, ο οποίος εργαζόταν σταθερά ως δημοτικός υπάλληλος στον Δήμο Αθηναίων (υπάλληλος σε απορριμματοφόρο), επαρκούσε για την πληρωμή της δόσης αυτής, ανερχόμενο μηνιαίως στο ποσό των 1.729 ευρώ περίπου (βλ. το

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
ΕΓΚΛΗΜΜΑΤΑ

εκκαθαριστικό σημείωμα του αιτούντος για το έτος 2003). Στη συνέχεια, το έτος 2005, ο αιτών προέβη στη σύναψη με το 2^ο καθ' ου της υπ' αριθμ. 21/54891 σύμβασης δανείου μικροεπισκευών με μηνιαία δόση εξυπηρέτησης δανείου ποσού 112,03 ευρώ. Το εισόδημά του, το οποίο έβαινε αυξανόμενο, ανερχόταν κατά το έτος 2005 περίπου στο ποσό των 1.954 ευρώ μηνιαίως (βλ. το εκκαθαριστικό σημείωμα του αιτούντος για το έτος 2005), επομένως επαρκούσε για την αποπληρωμή των δόσεων των προαναφερόμενων δανείων συνολικού ύψους 357,27 ευρώ. Το έτος 2006 ο αιτών σύναψε με την Τράπεζα Novabank A.E. την υπ' αριθμ. 20190929/130 σύμβαση στεγαστικού δανείου, η μηνιαία δόση για την εξυπηρέτηση του οποίου ανερχόταν στο ποσό των 423,20 ευρώ (βλ. τη βεβαίωση οφειλών του αιτούντος). Ως εκ τούτου, ο αιτών έπρεπε να καταβάλει για τα προαναφερόμενα δάνεια, τα οποία αποτελούν τον κυριότερο όγκο οφειλών του, συνολική μηνιαία δόση ύψους 780,47 ευρώ. Το εισόδημα του αιτούντος κατά το έτος 2006 ανήλθε μηνιαίως στο ποσό των 1.986 ευρώ (βλ. το εκκαθαριστικό σημείωμα του αιτούντος για το έτος 2006), επαρκούσε λοιπόν για την αποπληρωμή των ανωτέρων δανείων. Μάλιστα, το έτος 2006 τα τέκνα του αιτούντος ήταν ενήλικα (το μικρότερο από αυτά ήταν 26 ετών) και δεν αποτελούσαν προστατευόμενα μέλη της οικογένειας, επομένως οι οικογενειακές βιοτικές ανάγκες του αιτούντος συνίσταντο στις βιοτικές ανάγκες του ιδίου και της συζύγου του, οι οποίες κατά το χρονικό εκείνο σημείο εκτιμάται ότι δεν υπερέβαιναν το ποσό των 1.100 ευρώ μηνιαίως. Περαιτέρω, κατά τα επόμενα έτη το εισόδημα του αιτούντος αυξήθηκε ακόμη περισσότερο και ανήλθε το έτος 2008 στο ποσό των 2.170 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2009 στο ποσό των 2.371 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2010 το ατομικό του εισόδημα ανήλθε στο ποσό των 2.076 ευρώ μηνιαίως, ενώ είχε εισόδημα και η σύζυγός του ύψους 744 ευρώ περίπου, επομένως το μηνιαίο οικογενειακό του εισόδημα ανήλθε στο ποσό των 2.820 ευρώ. Τα λοιπά δάνεια που έλαβε ο αιτών (βλ. οφειλές προς την 3^η και 4^η καθ' ης) αφορούσαν μικρότερα ποσά, η συνολική δόση για την εξυπηρέτηση των οποίων δεν υπερέβαινε το ποσό των 300 ευρώ μηνιαίως. Με τα προαναφερόμενα εισοδήματα ο αιτών μπορούσε να αποπληρώνει όλα τα ένδικα δάνεια, η συνολική δόση για την εξυπηρέτηση των οποίων ανερχόταν περίπου στο ποσό των 1.058 ευρώ, όπως εκτέθηκε ανωτέρω. Εντούτοις, από το έτος 2011 και εξής το εισόδημα του αιτούντος από την εργασία του υπέστη σημαντική μείωση, ανερχόμενο το έτος 2011 περίπου στο ποσό των 1.155 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2012 στο ποσό των 1.279 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2013 (οπότε συνταξιοδοτήθηκε) στο ποσό των 842 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2014 στο ποσό των 1.290 ευρώ μηνιαίως και το έτος 2015 (οπότε κατατέθηκε η υπό κρίση αίτηση) στο ποσό των 1.213 ευρώ μηνιαίως (βλ. τα εκκαθαριστικά σημειώματα του αιτούντος για τα έτη 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
ΕΓΚΛΗΜΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
ΕΓΚΛΗΜΜΑΤΑ

Β^ο φύλλο της με αριθμό 863/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

– 2015), με αποτέλεσμα να περιέλθει ο αιτών σε αδυναμία πληρωμών. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο αιτών κατά τον χρόνο ανάληψης των δανειακών του υποχρεώσεων διέθετε επαρκές εισόδημα για την αποπληρωμή τους, περιήλθε όμως μεταγενέστερα σε αδυναμία πληρωμών λόγω των «μνημονιακών» περικοπών των εργάσιμων και συντάξιμων αποδοχών του από το έτος 2011 και εξής, γεγονός το οποίο δεν μπορούσε να προβλέψει όταν έλαβε τα ένδικα δάνεια. Επομένως, ο αιτών δεν περιήλθε δολίως σε αδυναμία πληρωμών, απορριπτομένης της παραδεκτά προβληθείσας από το 2^ο καθ' ου ένστασης δόλου. Περαιτέρω, δεν αποδείχθηκε ότι ο αιτών προέβη δολίως σε ενέργειες οι οποίες τον οδήγησαν σε αδυναμία πληρωμών. Ειδικότερα, δεν αποδείχθηκε ότι ο αιτών σκοπίμως δεν αξιοποιεί την περιουσία του, εκμισθώνοντας την ως άνω δυνητική κύρια κατοικία του, ώστε να αποκομίζει εισόδημα με το οποίο θα μπορούσε να αποπληρώνει τις οφειλές του, αφού όπως ο ίδιος ο αιτών επικαλείται δεν έχει καταφέρει να εκμισθώσει το εν λόγω ακίνητο λόγω της παλαιότητάς του, ισχυρισμός που κρίνεται βάσιμος, δεδομένου ότι πρόκειται για διαμέρισμα σε πολυκατοικία κατασκευής έτους 1966. Εξάλλου, το μίσθωμα που θα επιτυγχανόταν από την τυχόν εκμίσθωση αυτού του διαμερίσματος θα ήταν πολύ χαμηλό, ενόψει των χαρακτηριστικών του ακινήτου (παλαιότητας και εμβαδού), και δεν θα απέτρεπε την περιέλευση του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμών. Πρέπει, λοιπόν, να απορριφθεί η προβληθείσα ένσταση της παρεμβαίνουσας περί κακότητας παράλειψης του αιτούντος να αυξήσει το εισόδημά του, αφού ουδόλως αποδείχθηκε ο ισχυρισμός αυτής.

Κατόπιν των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στον ν. 3869/2010, ήτοι ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο που δεν έχει πτωχευτική ικανότητα και έχει περιέλθει (χωρίς δόλο) σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Πρέπει, λοιπόν, το Δικαστήριο να προβεί σε ρύθμιση των οφειλών του αιτούντος προς τους ανωτέρω πιστωτές του. Η ρύθμιση των οφειλών θα γίνει, κατά πρώτο λόγο, με μηνιαίες καταβολές για χρονικό διάστημα 3 ετών (36 μήνες) (άρθρο 8 παρ. 2 εδ. α' του ν. 3869/2010, όπως ισχύει στην υπό κρίση υπόθεση), αρχής γενομένης από τον επόμενο της δημοσίευσης της παρούσας μήνα. Λαμβανομένου υπόψη του εισοδήματος του αιτούντος και των οικογενειακών βιοτικών αναγκών του, κρίνεται ότι η μηνιαία δόση που μπορεί να καταβάλλει ο αιτών στους ανωτέρω πιστωτές του ανέρχεται στο ποσό των 120 ευρώ. Εντούτοις, το ποσό που τελικά θα καταβάλλει ο αιτών ως μηνιαία δόση για τη ρύθμιση αυτή (του άρθρου 8 παρ. 2) θα οριστεί μετά την κατανομή που πρέπει να γίνει μεταξύ της δόσης αυτής και της μηνιαίας δόσης της ρύθμισης που θα ακολουθήσει για τη διάσωση

της δυνητικής κύριας κατοικίας του, κατά τα οριζόμενα στη νέα διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2β του ν. 3869/2010, η οποία προστέθηκε με τον ν. 4549/2018 και εφαρμόζεται και στην υπό κρίση περίπτωση.

Περαιτέρω, λαμβανομένου υπόψη ότι πληρούνται οι κατά νόμο προβλεπόμενες προϋποθέσεις και υποβάλλεται σχετικό αίτημα από τον αιτούντα, πρέπει να εξαιρεθεί από την εκποίηση η ανωτέρω περιγραφόμενη δυνητική κύρια κατοικία του. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, όπως ίσχυε υπό τις τροποποιήσεις του ν. 4161/2013 και εφαρμόζεται στην υπό κρίση περίπτωση, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του ο οφειλέτης πρέπει να καταβάλει ποσό μέχρι το 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου. Εν προκειμένω, οι οφειλές του αιτούντος προς τους καθ' ων είναι μεγαλύτερες από το 80% της αντικειμενικής αξίας της δυνητικής κύριας κατοικίας του, επομένως πρέπει να καταβάλει για τη διάσωση της ποσό ίσο με το 80% της αντικειμενικής της αξίας, ήτοι ποσό (29.700 ευρώ X 80%) 23.760 ευρώ. Το ποσό αυτό θα καταβληθεί στην 1^η καθ' ης, «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», για την απαίτηση από την υπ' αριθμ. 20190929/130 σύμβαση στεγαστικού δανείου, η οποία είναι η μόνη εμπραγμάτως εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης επί της δυνητικής κύριας κατοικίας του αιτούντος και πρέπει να ικανοποιηθεί προνομιακά. Λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας του αιτούντος, ορίζεται ότι το ανωτέρω ποσό θα καταβληθεί εντός χρονικού διαστήματος 15 ετών, ήτοι 180 μηνών, αρχής γενομένης από τον επόμενο μήνα της δημοσίευσης της παρούσας, με 180 μηνιαίες καταβολές ύψους 132 ευρώ έκαστη, πραγματοποιούμενες όλες εντός του τελευταίου δεκαπενθημέρου εκάστου μηνός, χωρίς ανατοκισμό, με το επιτόκιο που προβλέπει ο νόμος για την υπό κρίση περίπτωση, ήτοι με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του τόκου υπολογιζόμενου επί του ποσού της ανωτέρω ορισθείσας δόσης.

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2β του ν. 3869/2010 που προστέθηκε με τις διατάξεις του ν. 4549/2018 και δυνάμει του άρθρου 68 παρ. 8 του ν. 4549/2018 εφαρμόζεται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου, κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της παραγράφου 2 του άρθρου 8 το Δικαστήριο κατανέμει το ποσό που μπορεί να καταβάλλει ο οφειλέτης μεταξύ της ρύθμισης οφειλών του άρθρου 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9 παρ. 2, διασφαλίζοντας ότι οι πιστωτές δεν θα βρεθούν χωρίς τη συναίνεσή τους σε

ΕΠ

4

χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης. Επομένως, η δόση του άρθρου 8 παρ. 2 πρέπει να ορισθεί μηνιαίως στο ποσό της διαφοράς του ποσού της δόσης του άρθρου 9 παρ. 2 από το ποσό της μηνιαίας επιβάρυνσης της αιτούσας, εφόσον βέβαια υπάρχουν περιθώρια. Εν προκειμένω, κρίθηκε ότι το ποσό που μπορεί να καταβάλλει ο αιτών, στο πλαίσιο του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010, είναι 120 ευρώ. Το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης της ρύθμισης για τη διάσωση της δυνητικής κύριας κατοικίας του ανέρχεται σε 132 ευρώ. Επομένως, σύμφωνα με τον τρόπο κατανομής των καταβολών, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2β του άρθρου 9 του ν. 3869/2010 που προστέθηκε με το ν. 4549/2018, δεδομένου ότι το ποσό που ορίστηκε στο πλαίσιο της δόσης του άρθρου 8 παρ. 2 είναι μικρότερο της δόσης του άρθρου 9 παρ. 2, πρέπει να απαλλαχθεί ο αιτών από την καταβολή δόσεως στο πλαίσιο του άρθρου 8 παρ. 2 και να οριστούν μηδενικές μηνιαίες καταβολές προς τους πιστωτές του.

Τέλος, τα ανωτέρω περιγραφόμενα οχήματα του αιτούντος κρίνονται απρόσφορα προς ρευστοποίηση, διότι ενόψει των χαρακτηριστικών τους και της μικρής αξίας τους εκτιμάται ότι δεν θα προκαλέσουν αγοραστικό ενδιαφέρον, τυχόν δε εκποίησης τους δεν θα αποφέρει αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτών του αιτούντων, αφαιρουμένων και των εξόδων της σχετικής διαδικασίας. Επομένως, δεν θα διαταχθεί η εκποίησης τους.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η ασκηθείσα παρέμβαση και να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση, να ρυθμιστούν τα χρέη του αιτούντος προς τους ανωτέρω πιστωτές του και να εξαιρεθεί από την εκποίηση η δυνητική κύρια κατοικία του και τα ανωτέρω περιγραφόμενα οχήματά του, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 εδ. β' του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της 3^{ης} και 4^{ης} των καθ' ων η αίτηση πιστωτών, αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ασκηθείσα παρέμβαση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την υπό κρίση αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος προς τους καθ' ων η αίτηση πιστωτές του, με τον όρισμό μηδενικών μηνιαίων καταβολών, για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, ήτοι 36 μηνών, αρχής γενομένης από τον επόμενο της δημοσίευσης της παρούσας μήνα.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την περιγραφόμενη στο σκεπτικό της παρούσας
δυνητική κύρια κατοικία του αιτούντος, και συγκεκριμένα το διαμέρισμα εμβαδού 45 τ.μ.
του πρώτου ορόφου οικοδομής ευρισκόμενης στην . . . επί της οδού

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει στην 1^η καθ' ης,
«ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», για τη διάσωση της ως άνω δυνητικής κύριας κατοικίας του,
το ποσό των 23.760 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει μέσα σε χρονικό
διάστημα 15 ετών, ήτοι 180 μηνών, αρχής γενομένης από τον επόμενο από τη δημοσίευση
της παρούσας μήνα, με 180 μηνιαίες καταβολές ποσού 132 ευρώ έκαστη, οι οποίες θα
πραγματοποιούνται εντός του τελευταίου δεκαπενθημέρου εκάστου μηνός, χωρίς
ανατοκισμό, με το επιτόκιο που προβλέπει ο νόμος για την υπό κρίση περίπτωση, ήτοι με
το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το
χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος,
αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας
Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του τόκου υπολογιζόμενου
επί του ποσού της ανωτέρω ορισθείσας δόσης.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση τα περιγραφόμενα στο σκεπτικό της παρούσας
οχήματα του αιτούντος.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο 1^ο λιο, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του, την 29-12-2023, χωρίς την παρουσία των διαδίκων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΦΟΥΡΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΡΕΤΣΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ

